

de

motetten

van **Hurt**

RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN #1

uitzending op 05/10/2019

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd door eenieder en dv - uit de te week gelegde teksten putten de beschikbare stemmen op de vermelde datum om zich ter aether te verheffen

Lees Mij

- ieder met toegang tot deze tekst mag hier teksten aanbieden (plakken) ter voorlezing
- maak geen misneming: opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- gelieve de correcte naam van de auteur van de hier aangeboden teksten te vermelden aub (in Kop 1, zet de titel van de tekst in Kop 2)
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij'-sectie te plakken! 't gaat nie helpen!
- géén commerciële boodschappen en niet te veel flauwe zever è
- als ge wilt dat er info over u als auteur in de pdf nadien staat...moet ge die d'r zelf bijzetten è
- deze RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN worden in 2048 bekroond met de Tweejaarlijkse Staatsprijs voor Letteren van de Voormalige Lage Landen!

ja wij kunnen!

CC BY-NC-SA - Neue Kathedrale des erotischen Elends 2019

HANNAH DUCHAMP

Een verloren gewaand motet van Mississippi John Hurt

Zij wil hem, na al die jaren samen, niet meer verlaten.
Haar ongeluk is op een dag gestopt met groeien.
En dat is voldoende.

Ze wil niet bij hem weg.
Ze hoeft niet een ander.
Niet omdat ze bang is
dat het dan weer tegen zal vallen.
Nee, juist omdat ze bang is
dat ze op de valreep nog even gelukkig gaat worden.

Dan zouden al die gedragen jaren nog zwaarder gaan wegen.
Dat zou zoveel van haar leven voorgoed... ach laat ook maar.

Dat op een dag haar ongeluk is gestopt met groeien, dat is voldoende.
Meer verwacht ze niet meer.

Dopaminesysteem / Strijklicht / Dachau / Artisjokken

Deel 1

Tenslotte

is de eeuwigheid een kleine speler,
want van alles wat mogelijk is
vindt er daar maar een fractie in plaats.

Soms

is er een inzicht dat nog te vers is
om meteen onder worden te brengen.
Toch moet je het proberen,
anders is het er even later
misschien nooit geweest.

Kijk

ik grijp naar ijspegels
om er mijn pijn mee te splijten.

En

zal ooit ooit oplossen in nooit?
Of doet het dat doorlopend?

Deel 2

De afvalligen gaan verder onbeschermd door het leven.
Alleen afwezigheid biedt hen beschutting.

Lang niet alle schaduwen zijn onbedoeld
en hoed u voor fabrieken die buiten gebruik raken.

Geloof mij maar, waar in de wijde omtrek
geen onkruid groeit heerst verstikkende orde.

GUSTA BASTIAN

MIDZOMERDROOM

Onze schreden van oever tot oever
stappen over de jaren heen en dan
weer aan 't Groothoofd kunnen staan
waar het panorama zich om ons plooit

links de stad, in het donkerblauwe
laken boven Jongepier toont Venus haar gezicht
vóór ons mompelt de Merwede

terwijl het luchtvuur
onze handen zachtrood kleurt
dobbert onder de brug
de midzomerzon, laat en laag

dat we dan de zon
uit het zilver vissen
onder de arm nemen
en stilletjes verdwijnen

VOORBIJ WOORDEN

Soms droom ik een nieuw woord
als gelukshortensia of invertkoppen.
Bonkige schedels met geheime kamers.

Vannacht gaat het over kletterborden.
Mijn moeder ordent de elementen.
Dit is mijn huis en ook weer niet.

Een kruk waarop een vleesschaal
zonder reden staat. Ernaast draait mijn vader
sigaretten. Een vol blik, zijn voorraad van de dag.

Met een vinger volg ik de ruitjes
op het deksel. Geëtste wybertjes.
Menthol keelpastilles tegen de pijn.

Hij wenkt naar mij. Ik vraag waarom zijn ogen zo
donker verlopen, maar hij verdwijnt
zonder te schreeuwen. Alleen die stilte.

GUIDO UTERMARCK

Beste bekenden en nieuwe mensen,

Omdat ik door computergebruik
veel schouder- en polsklachten krijg
beantwoord ik geen mail
maar als je me even een appje stuurt
met je bericht of belt
wat uitkomt
dan app of bel ik je zsm terug!

Hartelijk dank alvast voor het begrip!

Cryptografische algoritmes worden gebruikt

voor het versleutelen en ontsleutelen
van berichten

hierdoor kunnen twee partijen
met elkaar communiceren
zonder dat er iemand meeleeft

Mesko MS 4403 Espresso Machine

De Mesko Espresso Machine is ontworpen voor de veeleisende koffieliefhebber en voor mensen die elke dag beginnen met de heerlijke geur van koffie

het blijkt een geweldig apparaat dat gebruikt kan worden zowel thuis als op het werk en eigenlijk op alle plaatsen waar u wilt genieten van de vers bereide aromatische koffie

dit is een hoog rendement-apparaat (hij heeft een vermogen van 850W hij heeft hoge prestaties

NACHOEM M. WIJNBERG

DAT DOE IK GRATIS

Zeg tegen mij: waar heb ik jou voor nodig
als je mij niet elke dag zegt
wat onmogelijk en verwonderlijk is. Waarom zou je naar mij luisteren
als ik niet zeg wat onmogelijk is. Voordat de eerste
die mij hoorde doodgaat (leve de dood,
omdat die plaats maakt?) houdt tijd op,
of hij gaat dood en een paar dagen later
komt hij terug naar leven,
samen met alle andere doden. Ik wil overal wel betaald voor worden
maar niet om te zeggen
wat onmogelijk is. Ik weet nog niet wat ik ga zeggen
maar zoek naar redeneringen
die dat ondersteunen (die ondersteunen wat onmogelijk is,
vraag mij waarom ik niet
rustiger kan zijn.) Het zou moeilijk zijn te dragen
als ik zieken kon genezen,
want elk uur dat ze moesten wachten
zou mij aan te rekenen zijn; beter als ik enkel de doden
terug in leven kon brengen,
hoewel die ook woedend worden om de tijd die voorbijgegaan is
waarin ze in leven hadden kunnen zijn
(en als ik alletwee kon, vraag mij niet of het makkelijker is
dan een die zo ziek is te genezen
hem eerst dood te laten
en daarna tot leven te brengen).

PETRA FENIJN

Luisterend

en uitgeraasd
rusten mijn brokken
op het verlopen vloerkleed.

Een zucht verplaatst
mijn zoeken om
mij heen en het vinden ook.

Keukenkrekels kriebelen blij
langs grijze pluizen, bespelen
elkaar luidruchtig, het snarenspeel
der concurrentie laat zich niet
omfluisteren.

Achter de deur
veeg ik mezelf bijeen, kijk,
vanonder de plinten kom ik
meer en meer tevoorschijn, een
bergje droomhoop temidden van
zigzaggende muren.

Ooit beleefden schaduwfilms hier
hun zege, nu zijn het vochtbeelden,
vertoon tussen de gaatjes met loze
pluggen en doorlopend behang.

Sporen van oud leven,
spinnenveegsels en hondenpoten,
dit is thuis,

aan de andere kant wordt
oorverdovend iets
vastgemaakt.

Stroomstoring

Zoals wildemannen op muilezels
slaan, zo hengsten we resultaten uit
niets dan oproerkraaien.
Totale rengalop en geweldigheid, zo
behandelen wij onze onwetendheid,
(want) zo is het en niet anders!

Stampeï in de keuken, wij schrijven
nu vandaag en dit moment en de
mixer verstaat het kookpunt van over
slechte humor en een hatelijk gelag.

Bewandelen wij niet te gemakkelijk
de Jacobs ladder van het bestaan tot
wel heel onnozele hoogten?

Ja, en dan nog een hinkeltje toe!
En dan ondertussen de diverse bloemetjes
buiten geplukt, de beperkelingen!
Terwijl er elders gevochten wordt, tot
over de grenzen het gekwijn.

Laten wij toch niet vergeten onze
eigen rijstebrijberg (met de krenten en al!)
zoetjes zoetjes zoetjes ergens wachtend,
verzadigd als wij zijn.

Hoe haten wij het onszelf te berouwen!
We laten het afstromen als was het gloeiend
vloeibaar en de rest van onze toekomstige tijd

onze celwanden voltekenen,
ons koperen bedje oppoetsen
met een schuldeloos lam
tot het glanst als goud!

Alles gaat goed, echt waar, alles in deze wereldzomer gaat over.

DIRK VEKEMANS

22B64

onze lusten als water ter plaatse een rijzen en dalen
de lijfjes rode trilharen in de koude adem van het niets.

onaantastbaar vordert het ongenaakbare, ongezien
vernietigt het en zonder onderscheid het vreet.

waarvoor wij elkander ter dood bestrijden, die heftige krampen
wat wij in de mond nemen als ware het het pure het enige het onze
dat glazige verstarren, dat dolen in de onzin van een doel:

het drukt de wil uit van een willekeurig waaien
het is het voelen van de hand van het gevoelloze
dat in ons lijden stroef zichzelf betast:
een bol van bot en snot en stront.

de natuur is dikke vliegen, gruwelhorzels
groen en zwanger van honderden vraatzuchtige maden.

mijn spreken van een spiegel in de spiegel
is een spreken van leegte in de leegte
want de spiegel is de leegte, aan zijn volmaakte leegte
enkel nog ontbreekt het zien.

pas als ik sterf geef ik volmaakt de uitspraak weer
van wat ik dien te verzwijgen en pas wanneer ik het zeggen zal,
ben ik bereid te zwijgen als het uitgesproken is, volmaakt.

elke stilte ondertussen is de opslag van geluid
en duisternis de weerstand van het licht
want in al het sterven ben ik duizendmaal gestorven al
de bliksemschicht van uw bestier.

LAIS

XCIII

Van de ondoordringbaarheid van het zijn,
het artefact dat u als echt aanschouwt
terwijl het nergens is, en van de pijn,
van het gemis waarrond het muren bouwt,
van de brandende hand die het vertrouwt;
van het verdwijnen van de stalen as
waar alles is, en blijft, dat nooit er was;
van de plek waar niemand het raken kan,
waar niemand het ziet als was het van glas,
en van wat u las: daar was het oorzaak van.

XCIV

Schoonheid is niet de kunst die stoffelijk
door opgekochte ogen wordt bestaard.
Schoonheid is niet het lijk dat lijfelijk
verkild in de bestanden wordt bewaard.
Schoonheid is niet wat men tot 'schoon' ontwaard:
properheid heeft ons de schoonheid ontrukkt,
het echte wordt met code onderdrukt.
Maar schoonheid wordt door hebzucht nooit besmeurd,
en in 't onzalig rijk roept het verrukt:
"Mijn schoonheid is niet hier, LAIS gebeurt."

XCV

Nu het zichzelf in haar verloor, is het
niet vatbaar meer voor haar verandering:
voortdurend van het zijn bevrijd is het
berustend blij met zijn vernietiging,
want in zijn taal herkent het zekerheid:
het is niet het en zij niet zij maar zij
gebeuren in 't heelal, en dus staan zij
te blaken van plezier en betekenis.
Het zijn gaat daar altijd aan hen voorbij
en hier zijn zij voor u belevenis.

XCVI

Van haar luister gaat het jou vertellen
(het vreemde wil de weelde van jouw haar),
van haar nacht waaruit in jou wil wellen
het diepe rood van al het ware daar
(het kust jouw hals, het rare wordt gebaar).
Het wil jou geven haar astrale glans,
het kleedt jou uit, het strelen wordt een dans
(en jouw handen krijgen haar bewegen),
zij vult jouw lichaam met een tweede kans:
zij maakt jou vrij en lust is jullie zegen.

XCVII

Zij, de boorden niets op haar afwezigheid,
is het moment waarin genadig is
de duizeling, de onmacht, het respijt
dat het niet krijgt, het nergens dat zij is,
de schelp waaruit de zee verdwenen is,
de hand waarin de tederheid verduurt
en waar vervloekt het oude verder duurt
terwijl het zuipt en hijgt en zich verzwijgt.
Het heeft vooruitgeschoven dood gehoord,
het straffe soort. Het ziet, het lijdt, en zwijgt.

XCVIII

Het raakt haar aan in het verlatene,
het weke zwart, de kern van haar bestaan.
Het kent de nood van het verhevene
de drang tot iets, dat alles weg blijft gaan.
Het ziet het land waar zij dan heen wil gaan.
Het ment zich naar de stilte in haar storm,
de richtlijnen geven het vage vorm
en in het vaste net verstijven zij:
exstase exalteert tot maat en norm,
het zelf is nu wet, en dat maakt het vrij.

XCIX

Leest het haar in de tekens op de grond
de ongeschreven tekst van haar verhaal
verklaring van haar heden, afgerond
verslag, doel, haar verheldering in taal?
Het zijgt wanhopig neer in een portaal.
Daar legt het haar afwezig in zich bloot
het krabt de noodzaak weg van lijf en dood.
Zij was japon, het breidt die leegte uit
en al het niets komt samen in haar schoot:
'het treurt niet', zegt tot slot nog het besluit.

HARMEN VERBRUGGE

Het regent in Napels

Misschien zat de rat te kloten met een gefileerde fret
of werd een dode bankier met briefjes van 100
volgestouwd en met gouddraad dichtgenaaid
door een Panamese bankier in een koelcel
ergens op de tweede Maasvlakte in een wezenloos grote loods

Misschien dat ongezien bij nacht en ontij in polonaise
trage slakken op hun stompe Hollandse klompjes jubelend
hun genadedans dansen rond een binnensee vol Koi karpers
om 's ochtends vroeg hun slijmspoor achter te laten
van economisch gewin in het klamme zand
van jaargetijden geslepen in eb en vloed

Misschien haalt diezelfde morgen niet ver van daar in dikke mist
een jongen op de oude opgevoerde Zündapp van zijn dode vader
nog net voor 'het' kruispunt van Heijplaat een eeuweling in

Misschien is dat de oude Europese dame die haar E-Gazelle
berijdt met haren rood en billen zo zacht dat het gel-zadel geheel
verdwijnt majestueus met haar bovenarmen wapperend in de
westenwind voortrazend als een zoutpilaar in een universum vol
tikkende uurwerken des doods

Misschien dat diep in de natte bossen van de Biesbosch
beren liggen te navelstaren op gele banken
vermoeid nog een keer opstaan, naar de waterkant lopen
om aldaar te wuiven naar de dikke Duitse kunsttantes.

Epiloog

vader, moeder, wat huult daar in de nacht?
moeder, vader, wat is daar toch gebeurd?

kindje kindje slaapt gij maar zacht
't zijn motetten, motetten van Hurt...

INHOUD

Lees Mij	2
HANNAH DUCHAMP	3
Een verloren gewaand motet van Mississippi John Hurt	4
Dopaminesysteem / Strijklicht / Dachau / Artisjokken	5
Deel 1	5
Deel 2	5
GUSTA BASTIAN	6
MIDZOMERDROOM	6
VOORBIJ WOORDEN	7
GUIDO UTERMARK	8
Beste bekenden en nieuwe mensen,	8
Cryptografische algoritmes worden gebruikt	8
Mesko MS 4403 Espresso Machine	9
NACHOEM M. WIJNBERG	10
DAT DOE IK GRATIS	10
PETRA FENIJN	11
Luisterend	11
Stroomstoring	12
DIRK VEKEMANS	13
22B64	13
LAIS	14
XCIII	14
XCIV	14
XCV	14
XCVI	15
XCVII	15
XCVIII	15
XCIX	16
HARMEN VERBRUGGE	17
Het regent in Napels	17
Epiloog	18
INHOUD	19

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>